

ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงพระชนม์ชีพบนแผ่นดินนี้ พระองค์ทรงอธิษฐาน ทูลขอ ครำครวญและร่ำไห้ต่อพระเจ้าผู้ทรงช่วยพระองค์ให้พ้นความตายได้ พระเจ้าทรงสดับ เพราะความเคารพยำเกรงของพระเยซูเจ้า ถึงแม้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตร ก็ยังทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมเชื่อฟังโดยการรับทรมาน และเมื่อทรงกระทำภารกิจของพระองค์ สำเร็จบริบูรณ์แล้ว ก็ทรงเป็นผู้บันดาลความรอดพ้นนิรันดร์แก่ทุกคนที่ยอมนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์

พระวรสาร

ยน 19:25-27

เวลานั้น พระมารดาของพระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ข้างไม้กางเขนของพระองค์พร้อมกับน้องสาวของพระนาง มารีย์ภรรยาของเคลโอปัส และมารีย์ชาวมักดาลา เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นพระมารดาและศิษย์ที่รักยืนอยู่ใกล้ๆ จึงตรัสกับพระมารดาว่า “แม่ นี่คือลูกของแม่” แล้วตรัสกับศิษย์ผู้นั้นว่า “นี่คือแม่ของท่าน” นับตั้งแต่นั้น ศิษย์ผู้นั้นก็รับพระนางเป็นมารดาของตน

“ระลึกถึงแม่พระมหาทุกข์” ภาพลักษณ์ของพระแม่มารีย์ในพระคัมภีร์นั้น ใกล้ชิดกับพระเยซูเจ้าพระบุตร พระเจ้าองค์ความรักที่ทรงรักเราจนกระทั่งยอมตายบนไม้กางเขน เป็นความรักยิ่งใหญ่ที่สุด พระแม่มารีย์ผู้ยืนอยู่เคียงข้างกางเขนของพระบุตร เป็นเครื่องหมายเตือนความศรัทธาของเราคริสตชนว่า พระแม่ทรงร่วมในความทุกข์และความตายของพระบุตร พระแม่ได้สัมผัสกับความรักที่สุดของพระเยซูเจ้าบนไม้กางเขนนั่น เราคริสตชนสามารถเลียนแบบพระแม่ คือสัมผัสอย่างลึกซึ้งถึงความตาย เพราะทรงรักเราถึงเพียงนี้ เราจึงต้องยืนใกล้ชิดกางเขนเสมอเหมือนพระแม่ เราต้องมีชีวิตใกล้ชิดกับความรักของพระคริสตเจ้าบนกางเขนนี้นเสมอไปเช่นกัน

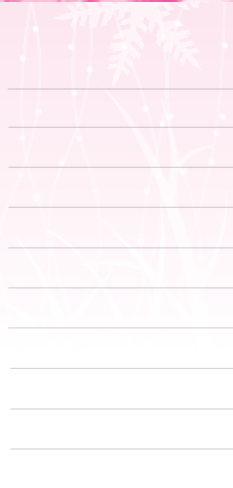
ระลึกถึง

แม่พระระทมทุกข์

สดด 31:1-2,3,4-5,

14-15, 19

ทำวัตรเช้าที่ 3

วันที่ 15 กันยายน 2555

ลก.2.33-35

เราทำการฉลองแม่พระมหาทุกข์ หลังวันฉลองไม้กางเขน ศักดิ์สิทธิ์ แสดงถึงการเชื่อมโยงอย่างชิดสนิทระหว่างพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้ากับความทุกข์ของพระนางมารีย์. การฉลองแม่พระมหาทุกข์เริ่มจากพระวรสารนักบุญยอห์น ยน. 19.25 พระนางมารีย์ประทับที่เชิงกางเขน ส่วนพระวรสารนักบุญลูกา ลก 2.3.5 เกี่ยวกับคำทำนายของผู้เผ่าสิเมโอนว่า ดวงใจของพระนางมารีย์จะถูกแทงด้วยดาบ

การฉลองและการแสดงความเคารพความเศร้าโศกของพระนางมารีย์ มีพื้นฐานจากฉากการตรึงกางเขนที่ย้อนไปยังศตวรรษที่ 4-5 นักบุญที่พัฒนาการอุทิศตนต่อเรื่องนี้ คือ นักบุญเอเฟรมชาวซีเรีย นักบุญอัมโบรส นักบุญแบร์นาร์ด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะฟรังซิสกันและผู้ศักดิ์สิทธิ์ในศตวรรษที่ 13

รูปแบบปัจจุบันของความเศร้าโศก 7 ประการตามที่ John de Coudenbergie สอนไว้ในปี 1482

คำทำนายที่ 1 คำพยากรณ์ของท่านซีเมโอน (ลก 2.34-35)

คำทำนายที่ 2 พาพระกุมารหนีไปอียิปต์ (มธ 2.13-21)

คำทำนายที่ 3 พระเยซูเจ้าทรงหายไปนในพระวิหาร(ลก.2.41-50)

คำทำนายที่ 4 พระมารดาพบพระเยซูเจ้าระหว่างทางสู่เนินเขากัลโกธา (ยน.19.17)

คำทำนายที่ 5 พระเยซูเจ้าถูกตรึงกางเขน (ยน. 19.18-30)

คำทำนายที่ 6 มารดาได้รับพระศพพระเยซูเจ้าลงจากกางเขน (ยน.19.39-40)

คำทำนายที่ 7 ฝังพระศพพระเยซูเจ้า (ยน.19.39-42)

ถ้าเราอ่านพระวรสาร เราจะพบความทุกข์ทรมานของพระนางมารีย์ พระนางมีบทบาทของความเชื่อ ความไว้วางใจและความรัก ไม่ เราไม่เห็นพระนางโกรธ เศร้าและล้มเลิกความตั้งใจเลย แต่พระนางไม่ใช่มารดาแห่งความเศร้าโศก แต่เป็นบุคคลที่เต็มไปด้วยความหวัง

Louis J. Cameli กล่าวว่า “ความเร้นลับของความทุกข์ทรมานคือความเร้นลับของความเชื่อมโยงกับความไม่เชื่อมโยง. เมื่อเราไตร่ตรองแบบอย่างทั้งหมดของพระนางมารีย์แล้วคือการเชื่อมโยงเรากับพระเยซูเจ้าในพระมหาทรมาน การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ การเชื่อมโยงเรากับคนอื่นขณะที่เราพร้อมต่อผู้และความทุกข์ทรมาน เพื่อเชื่อมโยงเรากับโลกที่เราห่วงใย. ก่อนอื่น ขอพระนางมารีย์บรรเทาเราด้วยพระเมตตาสงสารของพระเจ้า ความเพียรทน การทำตามพระสัญญา และการสนับสนุนจนเจือ”